Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. 1—2. Warszawa, dnia 15 lutego 1934 r.

Prenumeratę (w Warszawie zł. 12 rocznie, poza Warszawą zł. 16) przyjmuje wyłącznie Księgarnia Rolnicza w Warszawie, ul. Mazowiecka 10.

TREŚĆ:

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA:

Str.

1. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne (Dz. U. R. P. z dn. 30.X.33 r Nr. 85, poz. 658). 3
2. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych z dnia 23 grudnia 1933 r. w sprawie zakresu stosowania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne (Dz. U. R. P. z dn. 20.I.34 r. Nr. 5, poz. 35). 10
3. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, Skarbu Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 12 stycznia 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 28 października 1933 r. o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne (Dz. U. R. P. z dn. 20. I. 34 r. Nr. 5, poz. 36). 11
4. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. w sprawie ciał kolegjalnych, współdziałających w wykonaniu

Str.

zadań administracji reform rolnych (Dz. U. R. P. z 30.XII. 33 r. Nr. 102, poz. 785) 20

5. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 23 grudnia 1933 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie kursu obligacyj 5% państwowej renty ziemskiej, opiewającej na złote w złocie na rok 1934. (Dz. U. R. P. z 31. XII.33 r. Nr. 103, poz. 800) 21

6. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 stycznia 1934 r. w sprawie ustalenia okręgów hodowlanych. (Dz. U. R. P. z 26.I.34 r. Nr. 7, poz. 53) 22

7. Wykaz ustaw i rozporządzeń 23

OKÓLNIKI I PISMA OKÓLNE.

8. Pismo okólne M. R. i R. R. Nr. M. VII. 5/4 z dn. 23 grudnia 1933 r. w sprawie statutów i rozporządzeń meljoracyjnych . 25

9. Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu. 27

SKOROWIDZ RZECZOWY

MELJORACJE.

poz. 8. Statuty i rozporządzenia meljoracyjne 25

RENTA ZIEMSKA, PAŃSTWOWA.

poz. 5. Kurs obligacyj 5% państw. renty ziemskiej na 1934 r. . 21

STEMPLOWE OPŁATY.

poz. 9. Opłaty stemplowe od podania w przypadku załączenia fotografji 27

URZĘDY ZIEMSKIE.

poz. 4. ciała kolegjalne, współdziałające w administracji reform rolnych 20

PRZEJMOWANIE GRUNTÓW za należności pieniężne.

poz. 1. rozporządzenie Prezydenta Rzplitej 3
poz. 2. zakres stosowania 10
poz. 3. rozporządzenie wykonawcze 11

HODOWLANE OKRĘGI.

poz. 6. ustalenie okręgów hodowlanych 22

1.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 28 października 1933 r

o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. 1) Z nieruchomości, obciążonych zaległemi należnościami z tytułu podatków i danin publicznych, tak państwowych jak i samorządowych, lub z tytułu udzielonych przez Państwo pożyczek, będą w granicach rozporządzeń Ministrów: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych przejmowane na własność Państwa grunty za ciążące na tych nieruchomościach podatki, daniny publiczne i pożyczki udzielone przez Państwo.

2) Z nieruchomości, obciążonych zaległemi należnościami z tytułu pożyczek długoterminowych, udzielonych przez banki państwowe lub instytucje kredytu długoterminowego oraz z tytułu świadczeń na rzecz instytucyj ubezpieczeń społecznych, mogą być na wniosek właściwych banków lub instytucyj przejmowane na własność Państwa grunty za ciążące na tych nieruchomościach należności z tytułu powyższych pożyczek i świadczeń. Przed zgłoszeniem wniosku banki i instytucje winny porozumieć się z właścicielem nieruchomości.

3) Rozporządzenie niniejsze stosuje się do nieruchomości ziemskich oraz do gruntów niezabudowanych, położonych w granicach administracyjnych lub w sferze interesów mieszkaniowych miast.

Art. 2. Wyłączone są z pod działania ustawy niniejszej nieruchomości, których właściciel posiada ogółem na obszarze Państwa mniej niż 200 ha gruntów. Postanowienia tego nie stosuje się, jeżeli nieruchomość, z której przejmuje się grunty, położona jest w granicach lub w sferze interesów mieszkaniowych miast.

Art. 3. Grunty przejmowane będą za należności, które posiadają przywilej zaspokojenia z nieruchomości z pierwszeństwem przed innemi obciążeniami, ujawnionemi w księgach hipotecznych, lub które zapisane są w księgach tych na pierwszem i bezpośrednio na dalszych miejscach; za pozostałe należności

grunty przejmowane będą tylko wówczas gdy należności te powstały z tytułu podatków i danin publicznych, płatnych przed dniem 1 stycznia 1933 r., przyczem w tym przypadku grunty przejmowane będą tylko za taką sumę należności lub ich części, która, bez względu na stopień hipoteczny należności, mieści się wraz z wszystkiemi poprzedzającemi obciążeniami w granicach $^2/_3$ wartości nieruchomości.

Art. 4. 1) Postępowanie celem przejęcia gruntów może być wszczęte, jeżeli należność nie została uiszczona w ciągu 12 miesięcy po terminie płatności; jeżeli termin płatności uległ odroczeniu lub należność została rozłożona na raty, postępowanie może być wszczęte po upływie 6 miesięcy od terminu, w którym przypadała płatność odroczonej należności lub jej raty.

2) Jeżeli terminy określone w cz. 1 upłynęły w stosunku do jednej z należności, postępowaniem mogą być objęte pozostałe wymagalne już należności, choćby w stosunku do nich terminy określone w cz. 1 nie upłynęły.

3) Jeżeli zaległość, uzasadniająca wszczęcie postępowania, powstała z tytułu podatku, daniny publicznej lub pożyczki udzielonej przez Państwo, postępowanie może być zastosowane do całej sumy ciążących na nieruchomości podatków, danin publicznych i pożyczek udzielonych przez Państwo.

4) W przypadkach, w których wskutek niepłacenia rat pożyczek, udzielonych przez banki państwowe lub instytucje kredytu długoterminowego, stał się wymagalny kapitał pożyczki, zaległe raty oraz kapitał pożyczki mogą być objęte jednem postępowaniem.

Art. 5. 1) Wartość przejmowanych gruntów stanowi szacunek tych gruntów, zmniejszony o wartość służebności gruntowych, uprawnień do wydobywania żywic ziemnych we wszystkich stanach skupienia, oraz przejętych w myśl cz. 2 art. 7 wierzytelności instytucyj kredytu długoterminowego.

2) Wartość nieruchomości, z której przejmuje się grunty, stanowi szacunek nieruchomości, zmniejszony o wartość ciężarów, które, stosownie do obowiązujących przepisów egzekucyjnych, w razie egzekucji z nieruchomości utrzymuje się na nieruchomości bez potrącenia z ceny nabycia. W szacunku nieruchomości ziemskich uwzględniona będzie wartość plonów lub zasiewów w warunkach normalnego zagospodarowania nieruchomości.

3) Szacunek gruntów przejmowanych z nieruchomości ziemskich oraz szacunek nieruchomości ziemskich, z których grunty się przejmuje, będzie ustalony według zasad, stosowanych przez Państwowy Bank Rolny przy udzielaniu kredytu w listach zastawnych.

4) Szacunek gruntów niezabudowanych, położonych w granicach administracyjnych lub w sferze interesów mieszkaniowych miast, ustalany będzie według przeciętnych cen, płaco-

nych w roku, poprzedzającym wszczęcie postępowania, za takie same lub podobne grunty.

5) Szacunek służebności gruntowych i ciężarów, których wartość nie jest ujawniona w hipotece, będzie ustalany według zasad, stosowanych w postępowaniu egzekucyjnem z nieruchomości.

6) Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministra Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości ustalać będą:

a) zmiany, jakim ulegną stosowane przez Państwowy Bank Rolny normy szacunkowe, w zastosowaniu do rozporządzenia niniejszego z tem ograniczeniem, że w drodze tych zmian nie może nastąpić obniżenie norm więcej niż o 25%;

b) zasady szacowania drzewostanów oraz plonów lub zasiewów;

c) przepisy, normujące uprawnienia właściciela nieruchomości do sprzątnięcia plonów i warunki, w których plony i zasiewy mogą być przejęte wraz z gruntami;

d) organa, dokonywujące szacunku w myśl artykułu niniejszego.

Art. 6. Za zgodą właściciela nieruchomości mogą być przejęte grunty w rozmiarze, przekraczającym równowartość należności, o ile przejęcie tej nadwyżki gruntów jest celowe pod względem gospodarczym. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Sprawiedliwości oraz Spraw Wewnętrznych ustali zasady i sposób wypłaty wynagrodzenia za te grunty; w rozporządzeniu tem uwzględniona będzie zasada, że Skarb Państwa odpowiada do wysokości wynagrodzenia za ciężary i wierzytelności, które nie przeszły w całości lub w części na grunty przejęte.

Art. 7. 1) Ograniczenia własności, związane stale z nieruchomością, nie wyłączając ograniczeń, przewidzianych w statutach ordynacyj i fundacyj, nie stanowią przeszkody do zastosowania rozporządzenia niniejszego i nie przechodzą na grunty przejęte.

2) Grunty, przejmowane na podstawie rozporządzenia niniejszego, wolne są od wszelkich wierzytelności i ciężarów z wyjątkiem służebności gruntowych oraz wierzytelności instytucyj kredytu długoterminowego, które w przypadkach, określonych w cz. 3, przejdą w wyniku segregacji na grunty przejęte.

3) W przypadkach, w których nieruchomość obciążona jest wierzytelnościami instytucji kredytu długoterminowego, a wskutek przejęcia gruntów za inne należności zabezpieczenie tych wierzytelności zmniejszyłoby się poniżej norm dopuszczalnych w myśl statutu oraz przepisów szacunkowych instytucji bądź postanowień umownych, dotyczących lokaty papierów, emitowanych przez instytucję, wierzytelności wymienione ulegają segregacji, zgodnie z powołanemi przepisami i postanowieniami,

pomiędzy przejmowaną a pozostałą część nieruchomości. Władza, uskuteczniająca przejęcie gruntów, powinna zażądać od instytucji ustalenia, czy zachodzi konieczność segregacji.

4) Segregacji wierzytelności instytucyj kredytu długoterminowego dokonywują te instytucje na żądanie władzy, uskuteczniającej przejęcie gruntów. Segregacja winna być dokonana w ciągu miesiąca od daty dostarczenia instytucji kredytu długoterminowego danych, potrzebnych dla dokonania segregacji.

5) Na nieprzejętą część nieruchomości winny być przeniesione przedewszystkiem zaległości z tytułu pożyczek, ciążących na nieruchomości, przyczem zaległościom tym służyć będzie pierwszeństwo hipoteczne, równe kapitałowi i zaległym ratom tych pożyczek lub ich części, które pozostały na nieprzejętej części nieruchomości.

6) Po wydaniu decyzji o przejęciu gruntów pożyczki lub ich części, przeniesione na przejmowaną część nieruchomości, ulegają spłacie, począwszy od raty, przypadającej w najbliższym terminie po złożeniu właściwej władzy przez instytucję dokumentów, dotyczących segregacji.

7) Postępowanie, unormowane w rozporządzeniu niniejszem, nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia w terminie wszelkiego rodzaju należności z tytułu wierzytelności, ulegających segregacji.

Art. 8. 1) Grunty, przejęte na podstawie rozporządzenia niniejszego, a położone poza granicami i poza sferą interesów mieszkaniowych miast i nadające się do użytkowania rolniczego, przeznacza się przedewszystkiem na parcelację.

2) Grunty niezabudowane, położone w granicach administracyjnych lub w sferze interesów mieszkaniowych miast, przekazywane będą na cele rozbudowy miastom i innym związkom komunalnym za cenę, odpowiadającą szacunkowi przejęcia z doliczeniem kosztów przejęcia.

3) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych upoważniony jest do zbycia i zamiany tych gruntów, położonych poza granicami administracyjnemi miast, które nie zostaną rozparcelowane lub przekazane na cele rozbudowy miast. Upoważnienie to dotyczy również obszarów leśnych, przejętych na podstawie rozporządzenia niniejszego. Minister Spraw Wewnętrznych upoważniony jest do zbycia lub zamiany gruntów, położonych w granicach administracyjnych miast, a nieprzekazanych na cele rozbudowy miast. Upoważnienia powyższe obejmują zrzeczenie się w całości lub w części praw do gruntów przejętych przed przepisaniem tytułu własności na Skarb Państwa.

4) Upoważnia się Ministra Skarbu do zwalniania w przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, nabywców gruntów od opłat skarbowych i samorządowych za przeniesienie prawa własności.

Art. 9. 1) Parcelacja gruntów (cz. 1 art. 8) przeprowadzona będzie według zasad, stosowanych przy parcelacji gruntów państwowych, dokonywanej na podstawie przepisów o wykonaniu reformy rolnej, przyczem:

a) kolejność nabywców, przewidziana w przepisach, dotyczących wykonania reformy rolnej, oraz normy obszaru działek, tworzonych przy parcelacji, nie będą stosowane;

b) uprawnienia pracowników folwarcznych, tracących pracę w związku z parcelacją, o ile nie nabędą oni działek, zaspakajane będą przez wypłatę odpraw zgodnie z art. 44 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1); art. 45-tej ustawy nie będzie stosowany;

c) zasady uiszczania ceny kupna za nabywane działki określać będzie Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu;

d) na wniosek właścicieli gospodarstw karłowatych gospodarstwa te mogą być nabywane przez Skarb Państwa i wartość ich zaliczona na poczet ceny kupna działek, nabywanych z parcelacji;

e) osobne przepisy określą uproszczoną formę nabywania gospodarstw, określonych w p. d), oraz ułatwienia, jakie stosowane będą przy zbyciu z wolnej ręki gospodarstw, sprzedawanych przez właścicieli w celu nabycia działek z parcelacji.

2) Grunty, przejęte na podstawie rozporządzenia niniejszego, a przeznaczone na parcelację, będą zaliczane na poczet wykonania planów parcelacyjnych.

Art. 10. 1) Wpływy ze zbycia gruntów, przejmowanych na podstawie rozporządzenia niniejszego, oraz wpływy z użytkowania tych gruntów do czasu ich zbycia po pokryciu kosztów przejęcia oraz kosztów, związanych ze zbyciem gruntów, będą przelewane corocznie na pokrycie należności, proporcjonalnie do wysokości tych należności.

2) Rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych ustalać będą szczegółowe zasady rozrachunku wpływów, a w szczególności:

a) zasady rozrachunku pomiędzy Skarbem Państwa, bankami państwowemi, instytucjami kredytu długoterminowego i instytucjami ubezpieczeń społecznych z tytułu należności tych banków i instytucyj w przypadkach, gdy grunty, przejęte za te należności, nie uległy zbyciu;

b) zasady rozrachunku pomiędzy Skarbem Państwa a miastami i innemi związkami komunalnemi za grunty, przekazane na cele rozbudowy miast;

c) sposób ryczałtowego obliczania kosztów przejęcia gruntów;

d) sposób ryczałtowego obliczania kosztów parcelacji gruntów.

Art. 11 W miarę spłacania należności, powstałych z tytułu udzielonych przez banki państwowe lub instytucje kredytu długoterminowego pożyczek w listach zastawnych, banki lub instytucje te umarzać będą listy zastawne na taką sumę, jaka odpowiada kapitałowej części spłacanych należności.

Art. 12. Upoważnia się Ministra Skarbu do udzielania z zapasów kasowych zwrotnych dotacyj na koszty, związane z przejmowaniem gruntów, oraz na koszty związane z przygotowaniem gruntów do parcelacji i przeprowadzeniem parcelacji.

Art. 13. Postanowień ustawowych, określających wysokość odsetek zwłoki od zaległych należności instytucyj ubezpieczeń społecznych oraz związków komunalnych, nie stosuje się do sum, otrzymywanych w wyniku rozrachunku wpływów przez te instytucje i związki.

Art. 14. 1) Jeżeli nieruchomość, z której przejęto grunty, znajduje się w dzierżawie, Skarb Państwa wstępuje w prawa właściciela w stosunku do gruntów przejętych z prawem rozwiązania umowy dzierżawnej za wypowiedzeniem. Wypowiedzenie następuje przez doręczenie decyzji o przejęciu gruntów Rozwiązanie umowy następuje z końcem roku dzierżawnego, następującego po roku, w którym dzierżawcy wypowiedziano umowę. Wypowiedzenie umowy nie zwalnia właściciela nieruchomości od odpowiedzialności za szkody i straty z powodu niedotrzymania warunków dzierżawy; dzierżawcy w żadnym jednak razie nie służy prawo żądania odszkodowania z tytułu utraconych korzyści.

2) Jeżeli przejęciu ulega część nieruchomości, dzierżawcy służy prawo zrzeczenia się dzierżawy w całości, jeżeli obszar, co do którego umowa dzierżawna ulega rozwiązaniu, stanowi więcej niż ¼ całego dzierżawionego obszaru, a jeżeli chodzi o nieruchomości ziemskie ponadto w tych przypadkach, gdy dzierżawą objęte były zakłady przemysłu rolnego, których wytwórczość oparta była na produkcji obszarów, co do których umowa ulega rozwiązaniu.

Art. 15. Decyzje o wszczęciu postępowania w celu przejęcia gruntów wydaje wojewoda na wniosek prezesa izby skarbowej. Decyzje te są ostateczne.

Art. 16. Na podstawie decyzji wojewody o wszczęciu postępowania będzie wpisane w księdze hipotecznej nieruchomości ostrzeżenie z tym skutkiem, że w dalszem postępowaniu uwzględniony będzie taki stan prawny nieruchomości, jaki istniał w chwili wpisania ostrzeżenia.

Art. 17. Po oszacowaniu gruntów przez organa, powołane w myśl p. d) cz. 6 art. 5, wojewoda określi obszar i granice gruntów przejmowanych oraz wyda decyzję o przejęciu ich na własność Państwa. Decyzja ta jest ostateczna i stanowi tytuł:

a) do objęcia przejętych gruntów w posiadanie Państwa;

b) do wydzielenia gruntów przejętych i przepisania prawa własności na rzecz Państwa;

c) do ujawnienia w wykazie hipotecznym gruntów przejętych obciążeń przewidzianych w cz. 2 art. 7, oraz do skreślenia z pozostałej części nieruchomości wpisów, dotyczących tych należności, za które zostały przejęte grunty.

Art. 18. 1) Postępowanie celem przejęcia gruntów nie może być wszczęte, jeżeli nieruchomość poddana jest egzekucji.

2) Jeżeli nieruchomość zostanie poddana egzekucji po wszczęciu postępowania celem przejęcia gruntów, wojewoda w porozumieniu z prezesem izby skarbowej może zawiesić to postępowanie do czasu zakończenia postępowania egzekucyjnego. W razie niedojścia licytacji do skutku wojewoda podejmie wszczęte postępowanie, w przypadku zaś sprzedaży nieruchomości z licytacji postępowanie umorzy.

Art. 19. Wojewoda w porozumieniu z prezesem izby skarbowej umorzy postępowanie w przypadku uiszczenia przez dłużnika należności zaległych (cz. 1 art. 4) oraz kosztów postępowania.

Art. 20. Upoważnia się Radę Ministrów do ustalenia w drodze rozporządzeń na wniosek Ministrów Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych, jakie przepisy rozporządzenia niniejszego, na jakich obszarach Państwa i w jakich terminach tracą moc obowiązującą.

Art. 21. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Opieki Społecznej.

Art. 22. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz.*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow - Klukowski
Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*
Minister Poczt i Telegrafów: *Kaliński.*

(Dz. U. R. P. z dn. 30.X.33 r. Nr. 85, poz. 658).

2.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH ORAZ SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 23 grudnia 1933 r.

w sprawie zakresu stosowania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne.

Na podstawie cz. 1 art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 658) zarządza się co następuje:

§ 1. Za należności z tytułu podatków i innych danin publicznych, zarówno państwowych jak samorządowych, przejmowane będą grunty z nieruchomości, obciążonych temi niezależnościami, tylko w przypadkach:

a) gdy wszczęcie postępowania celem przejęcia gruntów poprzedziła bezskuteczna egzekucja z majątku ruchomego dłużnika lub gdy na podstawie zachodzących okoliczności przewidywać można, że wdrożenie egzekucji z majątku ruchomego dłużnika pozostanie bez skutku;

b) gdy płatnik nie zapłacił dwóch kolejnych rat, przypadających od niego według rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 25 listopada 1933 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o ulgach w spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 731);

c) w przypadkach, nieobjętych p. a) i b), stosownie do uznania Ministrów: Skarbu, Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych, którzy uprawnienia te, w granicach wydanej przez tych Ministrów instrukcji, przelać mogą na wojewodów.

§ 2. Nie będą przejmowane grunty za należności, wymienione w cz. 1 art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, w przypadkach gdy wojewoda uzna, że grunty z danej nieruchomości, ze względu na ich rodzaj, obszar lub położenie lub ze względu na miejscowe warunki, nie nadają się na cele, przewidziane w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow - Klukowski
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

(Dz. U. R. P. z 20.I.34 r. Nr. 5 poz. 35).

3.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH, SKARBU, SPRAW WEWNĘTRZNYCH I SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 12 stycznia 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne.

Na podstawie cz. 6 art. 5, art. 6, p. c) cz. 1 art. 9, cz. 2 art. 10 i art. 21 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 28 października 1933 r. o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 658) zarządza się co następuje:

Do art. 1 cz. 2.

§ 1. W celu porozumienia się z właścicielem nieruchomości banki i instytucje, wymienione w cz. 2 art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, zawiadamiają właściciela o zamiarze zgłoszenia wniosku, wyznaczając właścicielowi termin do wypowiedzenia się w sprawie zamierzonego przejęcia gruntów. Termin ten nie może być krótszy niż 30 dni.

Do art. 1 cz. 3.

§ 2. Postanowienia cz. 3 art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej stosuje się do gruntów niezabudowanych, położonych przy ulicach i drogach, objętych prawomocnym planem zabudowania, a w miastach, nieposiadających planu zabudowania, — do gruntów, położonych w obrębie bloków budowlanych lub przylegających w pasie szerokości do 70 metrów do istniejących dróg publicznych lub ulic.

§ 3. Sferę interesów mieszkaniowych miast: Warszawy, Krakowa, Lwowa, Łodzi, Poznania, Lublina, Bydgoszczy, Sosnowca i Wilna określają przepisy cz. 1 art. 7 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1). W celu określenia sfery interesów mieszkaniowych innych miast należy stosować odpowiednio zasady rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 7 czerwca 1930 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych w sprawie przeznaczenia

i parcelacji gruntów, położonych w sferze interesów mieszkaniowych miast i ośrodków przemysłowo-fabrycznych (Dz. U. R. P Nr. 51, poz. 430).

Do art. 5 cz. 4.

§ 4. Przy ustalaniu szacunku gruntów niezabudowanych, położonych w granicach lub w sferze interesów mieszkaniowych miast, należy brać pod uwagę ceny rynkowe takich gruntów, płacone w roku poprzedzającym wszczęcie postępowania, w tej samej miejscowości lub w najbliższej okolicy. Jeżeli tranzakcje takie nie były dokonywane, należy brać pod uwagę ogólną konjunkturę cen na podobne grunty.

Do art. 5 cz. 6.

§ 5. Szacunek gruntów ornych, łąk, pastwisk oraz zabudowań dokonywany będzie według zasad, stosowanych przez Państwowy Bank Rolny przy udzielaniu kredytu w listach zastawnych. Normy szacunkowe gruntów ornych, łąk i pastwisk będą niższe o 25% od norm, które w czasie ustalania szacunku będą obowiązywać przy udzielaniu kredytu w listach zastawnych Państwowego Banku Rolnego.

§ 6. Tereny wodne, grunty, zawierające eksploatowane pokłady piasku, gliny, kamienia i t. p. należy szacować indywidualnie z uwzględnieniem wartości dochodowej lub rynkowej tych objektów.

§ 7. Do szacunku gruntów doliczać należy szacunek służebności gruntowych i innych praw, z których korzysta grunt przejmowany.

§ 8. Przy szacowaniu całej nieruchomości, z której przejmuje się grunty, dokonywanem w celu ustalenia czy suma należności, za które przejmuje się grunty, mieści się w $^2/_3$ szacunku nieruchomości, należy do szacunku doliczyć wartość wszystkich znajdujących się na nieruchomości inwentarzy, zasiewów i t. p., stanowiących przynależność nieruchomości w rozumieniu sądowego prawa egzekucyjnego.

§ 9. 1) Jeżeli oszacowanie gruntów przejmowanych i wydanie decyzji o przejęciu gruntów następuje w czasie po 15 września i przed 15 maja i jeżeli nie zachodzą przypadki, określone w ust. 2, grunty przejmowane będą wraz z zasiewami; w czasie po 15 września przejmowane będą tylko te zasiewy, które w danym roku kalendarzowym nie ulegają sprzątnięciu.

2) Niezależnie od czasu dokonywania szacunku i przejęcia ziemi właścicielowi nieruchomości służy prawo zebrania plonów z przejętych gruntów, jeżeli jest on zobowiązany do dostarczenia płodów rolnych na cele przemysłu lub przetwórstwa rolne-

go, a także w przypadkach, gdy w danej nieruchomości prowadzona jest racjonalna wytwórczość nasienna.

3) Zasiewy szacowane będą według wartości dokonanych upraw i ziarna, użytego do siewu, z doliczeniem faktycznie poniesionych wydatków na ubezpieczenie od gradobicia.

§ 10. Inwentarze żywe i martwe oraz zapasy, znajdujące się na nieruchomości, mogą być przejęte tylko za zgodą właściciela nieruchomości; w braku innej umowy z właścicielem wynagrodzenie za przejęte zapasy i inwentarze wypłacone będzie w gotówce. O przejęciu decyduje wojewoda w porozumieniu z prezesem izby skarbowej. Przez przejęcie to nie mogą być jednak ograniczone prawa osób trzecich do zaspokojenia ich wierzytelności z inwentarzy i zapasów, znajdujących się na nieruchomości.

§ 11. Właściciel nieruchomości obowiązany jest do sprzątnięcia pozostawionych mu plonów do 1 listopada.

§ 12. 1) Wartość drzewostanów, rokujących przyszłość, w wieku od 21 do 60 lat oblicza się, mnożąc ich wartość, spodziewaną w chwili osiągnięcia wieku rębności, przez czynnik $\left[\frac{w}{u}\right]^2$ w którym w oznacza wiek drzewostanu, zaś u przyjętą kolej rębu.

2) Wartość drzewostanów, rokujących przyszłość, które przekroczyły wiek lat 60, względnie wiek, ustanowiony koleją rębu, mniej lat dziesięć, jak również wszystkich bez względu na wiek drzewostanów, nie rokujących przyszłości, szacuje się według ich wartości użytkowej.

3) Wartość upraw i młodników do lat 20 oblicza się w wysokości kosztu zalesienia, zwiększonego o 3% za każdy rok okresu, równego wiekowi uprawy lub młodnika.

§ 13. Dokonany w myśl § 12 szacunek drzewostanów może być obniżony lub podwyższony w przypadkach, w których szacunek ten wraz z szacunkiem gruntu leśnego, ustalonym według zasad § 5, różniłby się więcej niż o 15% od wartości dochodowej majątku leśnego, obliczonej przez skapitalizowanie, według stopy 3%, rocznego dochodu, możliwego do osiągnięcia z szacowanego objektu przy racjonalnej gospodarce, po potrąceniu wydatków. Podwyżka szacunku nie może przekraczać 50%.

§ 14. 1) Szacunek gruntów przejmowanych oraz szacunek nieruchomości, z której przejmuje się grunty, ustala wojewoda na wniosek komisji szacunkowej, opracowany na podstawie szacunku, dokonanego przez biegłego. Do komisji szacunkowej należy również przedstawienie wojewodzie uzasadnione-

go wniosku co do wyboru gruntów, które mają być przejęte, wraz z wnioskiem co do oszacowania tych gruntów (§ 19).

2) Komisja szacunkowa składa się z trzech członków, z których dwóch wyznacza wojewoda, jednego zaś prezes właściwej izby skarbowej. Z pośród członków wyznaczonych przez wojewodę co najmniej jeden winien być urzędnikiem działu administracji rolnictwa i reform rolnych, drugiego zaś członka może wojewoda powołać z pośród urzędników innych działów bądź z pośród funkcjonarjuszy biura wojewódzkiego komitetu dla spraw finansowo-rolnych, lub w przypadku szacowania drzewostanów — z pośród urzędników terytorjalnie właściwej dyrekcji lasów państwowych na wniosek dyrektora lasów państwowych. Przewodniczącym komisji jest wyznaczony przez wojewodę urzędnik działu administracji rolnictwa i reform rolnych.

3) Biegłego wyznacza wojewoda z pośród biegłych sądowych stałych, wyznaczonych dla okręgu sądu apelacyjnego, w którym położona jest nieruchomość. Do szacunku drzewostanów może być powołany specjalny biegły.

§ 15. O terminie zjazdu na grunt biegłego oraz komisji szacunkowej wojewoda zawiadamia właściciela nieruchomości co najmniej na 14 dni przed tym terminem.

§ 16. Szacunek gruntów nie może być dokonywany w porze zimowej.

§ 17. Właściciel nieruchomości oraz wierzyciele hipoteczni, zarówno uczestniczący w danem postępowaniu, jak i pozostali (§ 40 ust. 2), mogą być obecni przy czynnościach szacunkowych i mają prawo zgłaszać wnioski co do wyboru i oszacowania gruntów. Jeżeli wnioski te nie będą uwzględnione przez komisję, winny być przedstawione wojewodzie wraz z wnioskiem co do ustalenia szacunku.

§ 18. Jeżeli nieruchomość, z której przejmuje się grunty, obciążona jest wierzytelnością instytucji kredytu długoterminowego, wojewoda zawiadamia o terminie czynności szacunkowych właściwą instytucję, która uprawniona jest do delegowania swego przedstawiciela, celem uczestniczenia przy czynnościach szacunkowych. Przedstawiciel instytucji kredytu długoterminowego uprawniony jest do przedstawienia komisji szacunkowej swoich wniosków w przedmiocie ustalenia szacunku. Jeżeli wnioski te nie będą uwzględnione przez komisję, winny być przedstawione wojewodzie wraz z wnioskiem komisji co do ustalenia szacunku.

§ 19. W czasie dokonywania szacunku przez biegłego winni być obecni na gruncie co najmniej dwaj członkowie komisji szacunkowej. Po rozpatrzeniu przez komisję szacunku, dokonanego przez biegłego, oraz wniosków poszczególnych członków komisji, przewodniczący składa wojewodzie uchwalony większością głosów komisji wniosek co do ustalenia szacunku. O ile

wniosek nie został uchwalony jednomyślnie, należy dołączyć do wniosku opinję przegłosowanego członka komisji.

Do art. 6.

§ 20. Wynagrodzenie za grunty, przejęte za zgodą właściciela w myśl art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, wypłacane będzie w gotówce jednorazowo lub w ratach półrocznych przy oprocentowaniu 4,5% w stosunku rocznym. Okres spłaty wynagrodzenia nie może przekraczać lat 20. Wysokość wynagrodzenia ustalana będzie na podstawie szacunku, dokonanego w trybie i na zasadach ustalonych dla przymusowego przejęcia gruntów. Postanowienia cz. 1—4 i cz. 7 art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej stosuje się odpowiednio do gruntów, przejętych za zgodą właściciela, przyczem wartość ciężarów i wierzytelności, przeniesionych na te grunty, potrąca się z sumy wynagrodzenia gotówkowego. Wynagrodzenie wypłaca się właścicielowi nieruchomości, jeżeli nie jest ona obciążona wierzytelnościami hipotecznemi lub jeżeli właściciel nieruchomości przedstawi zgodę wszystkich wierzycieli na wypłacenie mu wynagrodzenia. W pozostałych przypadkach Skarb Państwa odpowiada za wszelkie ciężary i wierzytelności, nieprzeniesione na przejęte grunty, do wysokości wynagrodzenia za te grunty. W celu rozdziału wynagrodzenia gotówkowego pomiędzy wierzycieli i właściciela nieruchomości, wynagrodzenie to składa się do depozytu sądu, przyczem co do rozdziału tego wynagrodzenia stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1927 r. o uregulowaniu ciężarów i wierzytelności, ciążących na przymusowo wykupionych nieruchomościach ziemskich (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 3, poz. 22).

Do art. 7 cz. 2.

§ 21. Uprawnienia do wydobywania żywic ziemnych, określonych w cz. 1 art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, pozostają na gruntach przejętych narówni ze służebnościami gruntowemi.

Do art. 7 cz. 4.

§ 22. Termin miesięczny, określony w cz. 4 art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, liczy się od daty dostarczenia instytucji kredytu długoterminowego tych wszystkich danych, które w myśl przepisów, obowiązujących tę instytucję, potrzebne są do sporządzenia segregacji.

Do art. 9 cz. 1.

§ 23. Cena sprzedażna działek tworzonych przy parcelacji przejętych gruntów ustalana będzie niezależnie od wysokości szacunku, według którego nastąpiło przejęcie gruntów.

§ 24. Cena nabycia winna być uiszczona przez nabywców według zasad, określonych w przepisach wykonawczych do ustawy z dnia 9 marca 1932 r. o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej, z tą różnicą, że wysokość wpłat, pobieranych przed wejściem w posiadanie nabytej działki ustalać będzie w zależności od warunków gospodarczych władza, dokonywująca parcelacji.

Do art. 9 cz. 2.

§ 25. Na poczet wykonania planów parcelacyjnych zalicza się wszystkie grunty przejęte, z wyjątkiem obszarów leśnych i gruntów, położonych w granicach administracyjnych miast.

Do art. 10.

§ 26. Przy przejmowaniu gruntów łącznie za poszczególne rodzaje należności, wymienione w cz. 1 i 2 art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, należy dla celów rozrachunku wpływów ustalić procentowy stosunek poszczególnych należności do ogólnej sumy, za którą przejęto grunty. Stosunek procentowy oblicza się z dokładnością do 0.01% dla każdej wierzytelności.

§ 27. Wpływy ze zbycia i użytkowania gruntów (§ 28) dzielone będą pomiędzy interesowanych wierzycieli według stosunku procentowego, ustalonego w myśl § 26.

§ 28. Wpływy ze zbycia i użytkowania gruntów obejmują wszelkie wpływy z tytułu zbycia gruntów, nie wyłączając sum, przypadających na oprocentowanie ceny sprzedażnej, i kar za zwłokę, oraz wpływy z administracji przejściowej gruntów do czasu ich zbycia, a w szczególności: wpływy z tytułu przejściowego wydzierżawienia gruntów oraz nadwyżki dochodów nad wydatkami z przejściowej administracji własnej przejętych gruntów.

§ 29. 1) Wpływy, określone w § 28, winny być lokowane na rachunku bieżącym w jednej z państwowych instytucyj finansowych, jako wkłady oprocentowane. Podział wpływów wraz z ich oprocentowaniem pomiędzy poszczególnych wierzycieli następuje corocznie w czwartym kwartale roku kalendarzowego po obliczeniu i potrąceniu z sumy wpływów wydatków, związanych z przejęciem i zbyciem gruntów oraz administracją wpływów; potrąceniu ulegają zarówno wydatki już doko-

nane, jak i wydatki, które będą musiały być dokonane przed przewidywanym terminem następnych wpływów.

2) Władze lub instytucje, którym powierzona będzie administracja przejściowa przejętych gruntów oraz zbycie tych gruntów w drodze parcelacji lub z wolnej ręki, zawiadamiać będą prezesa izby skarbowej w terminach 1 kwietnia i 1 października każdego roku o wysokości wpływów za ubiegłe półrocze, o sumie dokonanych z tych wpływów potrąceń na koszty, związane z przejęciem i zbyciem gruntów oraz z administracją wpływów, i o wysokości sumy wpływów, pozostałych we właściwej instytucji finansowej. Odpisy tych zawiadomień władze lub instytucje, administrujące przejętemi gruntami, przesyłają do wierzycieli, uczestniczących w danem postępowaniu. Na podstawie otrzymywanych zawiadomień prezes izby skarbowej wydaje właściwej instytucji finansowej dyspozycje co do podziału wpływów pomiędzy poszczególnych wierzycieli.

§ 30. Jeżeli grunty, które uległy przejęciu, lub ich część, pozostaną w administracji własnej Państwa lub przeznaczone zostaną na specjalne cele państwowe, bądź też przekazane na cele rozbudowy miast, należy z szacunku przejęcia tych gruntów potrącić sumę podatków i danin państwowych, za którą grunty zostały przejęte; pozostałą sumę Skarb Państwa wypłaca interesowanym wierzycielom bez oprocentowania najwyżej w ciągu lat 30, w równych ratach półrocznych, które ulegają podziałowi pomiędzy poszczególnych wierzycieli w myśl § 27, o ile zaś chodzi o wierzytelności instytucyj ubezpieczeń społecznych, Skarb Państwa może je spłacić w okresie dłuższym niż lat 30, przyczem warunki i sposób spłaty ustalać będzie Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej.

§ 31. Okres administracji przejściowej nie może trwać dłużej niż 3 lata, licząc od wydania decyzji o przejęciu gruntów. Jeżeli w ciągu tego okresu grunty nie zostały zbyte, Skarb Państwa obowiązany jest przeprowadzić z interesowanymi wierzycielami rozrachunek w myśl § 30.

§ 32. Miasta i inne związki samorządowe spłacają Skarbowi Państwa za grunty, przekazane im na cele rozbudowy miast, należność, odpowiadającą szacunkowi tych gruntów, najwyżej w ciągu lat 10 w równych ratach półrocznych, przy oprocentowaniu 3% w stosunku rocznym.

§ 33. Sumy, należne związkom samorządowym od Skarbu Państwa z tytułu przejęcia gruntów za wierzytelności tych związków, mogą być zarachowane na poczet należności za grunty, przekazane tym związkom na cele rozbudowy miast.

§ 34. Wpływy ze zbycia i przejściowej administracji gruntów (§ 28) przelewane będą na rzecz interesowanych wierzycieli przedewszystkiem na umorzenie ich należności. Po całko-

witem pokryciu należności wierzycieli, wpływy przelewane będą nadal na rzecz wierzycieli, tytułem oprocentowania należności. Jeżeli po wyczerpaniu wpływów okaże się, że należności nie zostały całkowicie pokryte, brakujące sumy uważane będą za umorzone.

§ 35. Koszty przejęcia gruntów obliczane będą w wysokości $1\frac{1}{2}\%$ od szacunku przejęcia gruntów. Stawki powyższe nie obejmują wydatków na opłaty stemplowe i hipoteczne, związane z nabyciem prawa własności; wydatki powyższe będą obliczane według ich faktycznej wysokości.

§ 36. Koszty parcelacji nieruchomości ziemskich obliczane będą w wysokości 3% — 5% od szacunku przejęcia gruntów. Stawki powyższe nie obejmują kosztów pomiarowych oraz wydatków, związanych z likwidacją obszarów dworskich, likwidacją stosunków służbowych i spłatą ciężarów gminnych i kościelnych; koszty i wydatki powyższe będą obliczane według ich faktycznej wysokości. W wyjątkowych przypadkach wojewoda ze względu na specjalnie trudne warunki przeprowadzenia parcelacji może zezwolić na podniesienie określonej w paragrafie niniejszym stawki ryczałtowej, nie wyżej jednak niż do 6%.

§ 37. Do przedstawienia wojewodzie wniosku o wszczęcie postępowania celem przejęcia gruntów właściwy jest prezes tej izby skarbowej, na obszarze której znajduje się nieruchomość, z której mają być przejęte grunty. W ten sam sposób określa się właściwość wojewody.

§ 38. 1) Wierzyciele, wymienieni w art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, którzy zamierzają pokryć swoje należności w drodze przejęcia gruntów, winni wnioski o wszczęcie postępowania kierować do właściwej izby skarbowej (§ 37).

Wnioski te winny zawierać wszelkie dane, potrzebne do wszczęcia postępowania, a w szczególności: nazwę i siedzibę interesowanego wierzyciela, imię, nazwisko i miejsce zamieszkania dłużnika (właściciela nieruchomości), oznaczenie hipoteczne nieruchomości, rodzaj i wysokość należności głównej wraz z należnościami ubocznemi i t. p. Banki państwowe, instytucje kredytu długoterminowego oraz instytucje ubezpieczeń społecznych winny do wniosków dołączać ponadto krótkie sprawozdanie z przebiegu i wyniku porozumienia z dłużnikiem (właścicielem nieruchomości).

2) Izba skarbowa, po otrzymaniu wniosku od jednego z wierzycieli w myśl ustępu poprzedzającego, wzywa pozostałych wierzycieli do wypowiedzenia się w ciągu dni 14 od dnia następnego po doręczeniu wezwania, czy w celu pokrycia swoich należności przyłączają się do zamierzonego postępowania, Równocześnie bada stan zaległości dłużnika z tytułu podatków i innych danin państwowych celem ewentualnego przyłączenia się ze swej strony do zamierzonego postępowania.

3) Jeżeli nieruchomość obciążona jest pożyczką, udzieloną przez Państwo, należy wezwanie w myśl ust. 2 doręczać władzy, dysponującej należnościami z tytułu pożyczek.

4) Po bezskutecznym upływie terminu, lub po otrzymaniu odpowiedzi od interesowanych wierzycieli, prezes izby skarbowej skierowuje do właściwego wojewody łączny wniosek o wszczęcie postępowania celem przejęcia gruntów. Wniosek ten winien zawierać dane wyszczególnione w ustępie 1).

§ 39. Jeżeli postępowanie celem przejęcia gruntów ma być wszczęte z inicjatywy władz skarbowych za zaległości podatkowe, wówczas urząd skarbowy, na rachunku którego zaległości te się znajdują, przedstawia wniosek (§ 38 ust. 1) przełożonej izbie skarbowej. Jeżeli przełożona izba skarbowa jest równocześnie właściwą w myśl § 37, dalsze postępowanie odbywa się w trybie określonym w §38; jeżeli natomiast nie jest właściwą, skierowuje wniosek urzędu skarbowego po zatwierdzeniu do właściwej izby skarbowej, która w dalszym ciągu postępuje zgodnie z postanowieniami § 38.

§ 40. 1) W decyzji o wszczęciu postępowania winna być podana suma należności, za którą mają być przejęte grunty. Jeżeli wysokość tej sumy uzależniona jest od przeprowadzenia szacunku nieruchomości (art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej), należy to w decyzji zaznaczyć.

2) Decyzję o wszczęciu postępowania należy doręczać właścicielowi nieruchomości, wierzycielom uczestniczącym w danym postępowaniu, oraz pozostałym wierzycielom hipotecznym, o ile ich miejsce zamieszkania jest ujawnione w księdze lub w aktach hipotecznych.

§ 41. Kary za zwłokę tudzież odsetki, przypadające od należności, za które mają być przejęte grunty, pobiera się do dnia, w którym wydana jest decyzja o wszczęciu postępowania. Po tej dacie w razie przejęcia gruntów dalszy bieg kar i odsetek ustaje.

Do art. 16.

§ 42. W treści ostrzeżenia winna być podana suma należności, za którą przejmuje się grunty. Jeżeli suma ta nie jest w chwili wpisu ostrzeżenia ustalona, należy podać w ostrzeżeniu maksymalną wysokość, jaką suma ta może osiągnąć.

Do art. 17.

§ 43. 1) W decyzji o przejęciu gruntów winny być określone obszar i granice gruntów przejmowanych, szacunek tych gruntów oraz szacunek nieruchomości, z której grunty przejęto, o ile szacunek taki był dokonany.

2) Decyzję o przejęciu gruntów należy doręczać właścicielowi nieruchomości oraz wierzycielom, uczestniczącym w danem postępowaniu.

§ 44. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow-Klukowski
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

(Dz. U. R. P. z dn. 20.I.34 r. Nr. 5, poz. 36).

4.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 grudnia 1933 r.

w sprawie ciał kolegjalnych, współdziałających w wykonaniu zadań administracji reform rolnych.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej i organizacji komisyj ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się:

a) powiatowe komitety nadawcze, utworzone na zasadzie art. 7 ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. o przejęciu na własność Państwa ziemi w niektórych powiatach Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 4, poz. 17), zmienionej ustawą z dnia 16 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 725);

b) Komitet Nadawczy do spraw osadnictwa na terenie b. Litwy Środkowej, utworzony na zasadzie art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. o uregulowaniu niektórych spraw z zakresu osadnictwa wojskowego (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 628);

c) komisje uwłaszczeniowe, utworzone na zasadzie art. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r. w sprawie uwłaszczenia b. czynszowników, b. wolnych ludzi i długoletnich dzierżawców w województwach: nowogródzkiem, poleskiem, wołyńskiem, wileńskiem, oraz w powiatach: grodzieńskim, wołkowyskim, biel-

skim, białostockim i sokólskim województwa białostockiego (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 24, poz. 254).

Ustalone w poszczególnych ustawach i rozporządzeniach uprawnienia i obowiązki wymienionych w ustępie poprzednim ciał kolegjalnych przenosi się na właściwych terytorjalnie starostów.

§ 2. Zmienia się skład komisyj kwalifikacyjno-szacunkowych, przewidzianych w art. 28 ustawy z dn. 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1), w ten sposób, że w skład tych komisyj wchodzą: trzech członków, powołanych przez wojewodę, w tem urzędnik administracji rolnictwa i reform rolnych, który jest jednocześnie przewodniczącym, oraz urzędnik administracji skarbowej, powołany w porozumieniu z prezesem izby skarbowej. Jednego członka wojewoda wyznacza z pośród kandydatów, przedstawionych przez izbę rolniczą. W razie potrzeby, a w każdym razie na żądanie właściciela, komisja powołuje odpowiednich rzeczoznawców.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych, Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych
Nakoniecznikow - Klukowski.

(Dz. U. R. P. z 30.XII.33 r. Nr. 102, poz. 785).

5.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 23 grudnia 1933 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie kursu obligacyj 5% państwowej renty ziemskiej, opiewającej na złote w złocie, na rok 1934.

Na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o wynagrodzeniu za nieruchomości ziemskie, wypłacanem na

podstawie ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 265), zarządza się co następuje:

§ 1. Kurs urzędowy obligacyj 5% państwowej renty ziemskiej ustala się na rok 1934 w wysokości 100% ich nominalnej wartości.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow - Klukowski.

(Dz. U. R. P. z 31.XII.33 r. Nr. 103, poz. 800).

6.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 15 stycznia 1934 r.

w sprawie ustalenia okręgów hodowlanych.

Na podstawie art. 1 i 13 ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 868), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia z dnia 14 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 69), zarządzam co następuje:

§ 1. Niżej wymienione powiaty i gminy, niezaliczone w rozporządzeniach z dnia 1 września 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 736), z dnia 19 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 99), z dnia 14 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 100), z dnia 16 czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 489) oraz z dnia 17 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 831) do okręgów hodowlanych, zalicza się do tych okręgów w sposób wskazany w §§ 2 i 3 rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Do okręgu hodowlanego bydła nizinnego czarno-białego zalicza się:

w województwie lwowskiem:

w powiecie rzeszowskim
gminy: Babica, Biała, Boguchwała, Budziwój, Bzianka, Dąbrowa, Drabinianka, Jasionka, Kielanówka, Kielnarowa, Kraczkowa, Krasne, Lutoryż, Łąka, Łukawiec, Malawa, Miłocin, Mrowla, Niechobrz, Nosówka, Nowa Wieś, Palikówka, Po-

bitno, Pogwizdów Nowy, Przybyszówka, Racławówka, Rudna Mała, Rudna Wielka, Rzeszów, Siedliska, Słocina, Staromieście, Staroniwa, Świlcza, Terliczka, Trzciana, Trzebownisko, Tyczyn, Wilkowyja, Zaczernie, Zalesie, Zarzycze, Zwięczyca.

w województwie łódzkiem:

powiaty: brzeziński, piotrkowski i radomszczański.

§ 3. Do okręgu hodowlanego bydła jednomaścistego polskiego (w odmianach od czerwonej do myszatej) zalicza się:

w województwie lwowskiem:

w powiecie rzeszowskim

w powiecie rzeszowskim

gminy: Białka, Błażowa, Błędowa Zgłobieńska, Błędowa Tyczyńska, Borek Nowy, Borek Stary, Bratkowice, Brzezówka, Budy, Chmielnik, Cierpisz, Dylągówka, Futoma, Głogów, Grzegorzówka, Hadle Szklarskie, Hermanowa, Hucisko ad Przewrotne, Hyżne, Jawornik Polski, Jawornik Przedmieście, Kąkolówka, Lecka, Lipie, Lubenia, Matysówka, Piątkowa, Pogwizdów, Przewrotne, Rogoźnica, Sołonka, Stobierna, Straszydle, Styków, Szklary, Wola Cicha, Wola Rafałowska, Wola Zgłobieńska, Woliczka, Wulka pod Lasem, Wysoka, Zabajka, Zabratówka, Zgłobień.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakonieczników-Klukowski.

7.

POZA WYŻEJ WYMIENIONEMI UKAZAŁY SIĘ NASTĘPUJĄCE USTAWY I ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 13 grudnia 1933 r. o uldze celnej na jabłka świeże. (Dz. U. R. P. z 18.XII.33 r. Nr. 99, poz. 763).

Rozporządzenie Ministrów: Sprawiedliwości oraz Ministra Opieki Społecznej z dnia 21 grudnia 1933 r. w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o ustanowieniu jednego Sądu Pracy w Warszawie (Dz. U. R. P. z dn. 29.XII.33 r. Nr. 101, poz. 774).

Rozporządzenie Ministrów: Sprawiedliwości oraz Ministra Opieki Społecznej, z dnia 21 grudnia 1933 r. w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Prze-

mysłu i Handlu o zmianie granic okręgu Sądu Pracy w Drohobyczu (Dz. U. R. P. z 29.XII. 33 r. Nr. 101, poz. 775).

Oświadczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1933 r. o wyrażeniu zgody Sejmu Śląskiego na wejście w życie na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego ustawy z dn. 15 lipca 1925 r. o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. z 29.XII. 33 r. Nr. 101, poz. 778).

Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 11 grudnia 1933 r. o urzędach celnych, upoważnionych do odprawy celnej zagranicznych roślin, oraz o krajowych stacjach ochrony roślin, jakoteż krajowych stacjach oceny nasion, uprawnionych do wydawania świadectw zdrowotności roślin, względnie czystości nasion (Monit. Pol. z 20.XII.33 r. Nr. 291, poz. 316).

Obwieszczenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 11 grudnia 1933 r. w sprawie barwienia przywożonych z zagranicy nasion roślin koniczynowatych (Monit. Pols. z 20.XII.33 r. Nr. 291, poz. 317).

Uchwała Komisji Polubownej, ustalającej warunki pracy i płacy na rok służbowy 1934/35 dla robotników rolnych i leśnych na terenie województw: lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego (Monit. Pols. z 23.XII.33 r. Nr. 294, poz. 324).

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dn. 30.XII.33 r. o wysokości składek za ubezpieczenie na wypadek niezdolności do zarobkowania lub śmierci wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej, oraz w sprawie zasad podwyższania lub obniżania tychże składek w poszczególnych przedsiębiorstwach zależnie od warunków higjenicznych i bezpieczeństwa pracy, wydane w zakresie podwyższania lub obniżania składek w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych (Dz. U. R. P. z 9.I.34 r. Nr. 1, poz. 2).

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 30.XII.33 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie lnu i pakuł lnianych (Dz. U. R. P. z dn. 12.I.34 r. Nr. 3, poz. 11).

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8.I. 1934 r. o uchyleniu mocy obowiązującej rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 9 listopada 1932 r. o zezwoleniu na polowanie na sarny-kozy, samice jelenia i daniela oraz bażanty-kury (Dz. U. R. P. z dn. 16.I.34 r. Nr. 4 poz. 28).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 12.I.34 r. w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie ustalenia podstawowej ceny za spirytus na kampanję 1933/34 r. (Dz. U. R. P. z 24.I.34 r. Nr. 6, poz. 43).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 15.I.34 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wyznaczenia i rozdziału ostatecznych kontyngentów cukru na czas od 1.X.1933 r. do 30.IX.1934 r. (Dz. U. R. P. z dn. 26.I.34 r. Nr. 7, poz. 54).

Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 20.I.34 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk w administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. z dn. 30.I. 1934 r. Nr. 8, poz. 66).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 20.I.34 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. z dn. 30.I.34 r. Nr. 8, poz. 67).

Obwieszczenie Ministra Skarbu z dn. 23.XII.33 r. w sprawie umorzenia 1-ej raty obligacyj I serji 3% Państwowej Renty Ziemskiej (Monit. Pols. z 3.I.34 r. Nr. 2, poz. 4).

Obwieszczenie Ministra Skarbu z dn. 23.XII.33 r. w sprawie umorzenia 12-ej raty obligacyj I serji 5% Państwowej Renty Ziemskiej (Monit. Pols. z 3.I.34 r. Nr. 2, poz. 5).

Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 31.XII.33 r. w sprawie wyboru radców przez społeczne organizacje rolnicze do rady Lwowskiej Izby Rolniczej (Monit. Pols. z dn. 13.I.34 r. Nr. 10, poz. 15).

Obwieszczenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 12.I.34 r. w sprawie ustalenia przeciętnej zawartości skrobi w ziemniakach na kampanję 1933/34 r. (Monit. Pols. z dnia 20.I.34 r. Nr. 16, poz. 23).

Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26.I.34 r. o wewnętrznej organizacji Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych (Statut organizacyjny) (Monit. Pols. z dn. 30.I.34 r. Nr. 24, poz. 36).

8.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA R. I R. R.

Nr. M. VII. 5/4 z dnia 23 grudnia 1933 r.

w sprawie statutów i rozporządzeń meljoracyjnych.

Zarządzeniem z dnia 9.VI.1933 r. Nr. M. VII. 3/4 poleciło Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych Okręgowym Urzędom Ziemskim przystąpić bezzwłocznie do opracowania projektów statutów i rozporządzeń, przewidzianych w art. 13 ustawy z dnia 26.X.1921 r. o popieraniu publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 671) w brzmieniu noweli z dnia 23.VI.1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 524) oraz do zawiązywania spółek wodnych. Nie wszystkie jednak Okręgowe Urzędy Ziemskie poświęciły tej sprawie należytą uwagę. Usprawiedliwiając to do pewnego stopnia zajęciem personelu wodno-meljoracyjnego pracami w terenie, Ministerstwo poleca obecnie, wobec ukończenia sezonu budowlanego, sprawę powyższą traktować jako szczególnie ważną i pilną.

Dla ułatwienia Okręgowym Urzędom Ziemskim powyższej pracy Ministerstwo udziela w tej kwestji następujących wyjaśnień:

Roboty wodno-meljoracyjne, prowadzone przy pomocy finansowej Państwa, udzielanej za pośrednictwem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, dają się zaliczyć najczęściej do robót kwalifikujących się do finansowania na podstawie ustawy z dnia 26.X. 1921 r. o popieraniu publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych oraz wydanych na jej podstawie statutów i rozporządzeń wojewódzkich. W myśl postanowień tej ustawy koszty takich przedsiębiorstw mają być pokrywane z zasiłków Skarbu Państwa, oraz związków komunalnych i spółek wodnych.

Okręgowe Urzędy Ziemskie winny przeto odnośnie do zaczętych lub projektowanych w najbliższym czasie robót meljo-

racyjnych, podpadających pod przepisy cytowanej ustawy z dnia 26.X. 1921 r., przystąpić bezzwłocznie (o ile to dotychczas jeszcze nie nastąpiło) do utworzenia dla tych przedsiębiorstw meljoracyjnych podstaw prawnych w formie statutów i rozporządzeń wojewódzkich, przesyłając odpowiednio opracowane projekty sejmikom wojewódzkim, względnie PP. Wojewodom.

Niezależnie od tego zechcą Okręgowe Urzędy Ziemskie przystąpić do tworzenia spółek wodnych w tych wszystkich wypadkach, gdy na podstawie już istniejących statutów i rozporządzeń wojewódzkich, względnie ustaw krajowych w b. zaborze austrjackim, tudzież uchwał sejmów prowincjonalnych w b. zaborze pruskim, spółki takie miały być utworzone. Spółka tego rodzaju może mieć trojakie przeznaczenie, a mianowicie:

a) albo ma być przedsiębiorcą budowy (tego rodzaju spółkę należało utworzyć przed rozpoczęciem budowy),

b) albo ma być organem dla ściągania datków konkurencyjnych od interesowanych w budowie (na podstawie art. 174 ustawy wodnej z 1922 r.), względnie organem zaciągającym pożyczkę,

c) albo ma być organem powołanym do utrzymania wykonanych robót, przyczem w tej samej spółce mogą być funkcje te łączone razem.

O ile chodzi o spółki, wymienione ad a), zaznacza się, że naogół rzadko zachodzą warunki, które przemawiałyby za ich tworzeniem. Najczęściej spotyka się w statutach i rozporządzeniach, względnie ustawach krajowych i uchwałach sejmów prowincjonalnych spółki wymienione ad b), t. j. spółki powołane do ściągania datków konkurencyjnych, względnie zaciągania pożyczek. Do utworzenia spółek tego rodzaju, które z reguły powinny również obejmować zadania, wymienione ad c) należy przystąpić możliwie rychło, gdyż w braku takich spółek Skarb Państwa jest zmuszony do pokrywania, chociażby w formie zaliczki, również tych części kosztów budowy, które w myśl ustawy z 26.X.1921 r. winny przypaść na spółki.

O ile chodzi o treść statutów i rozporządzeń wojewódzkich zauważyć należy, że w obecnych warunkach nie zawsze można ściśle trzymać się wymogów, wskazanych w rozporządzeniu z dnia 21.XI. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 950). Tyczy się to szczególnie postanowień § 1 p. *f.* tego rozporządzenia. W dzisiejszej bowiem sytuacji finansowej Skarbu Państwa i związków samorządowych niejednokrotnie niemożliwe jest określenie wysokości i terminów wnoszonych datków udziałowych tych uczestników i temsamem również czasu trwania budowy.

Pewne odstępstwa od wymogów rozporządzenia należy zatem uznać za dopuszczalne, zwłaszcza, że postanowienia jego

mogą być raczej uważane jako instrukcyjne i zastępować używany w analogicznych wypadkach statut wzorowy. Tak np. w szeregu zatwierdzonych już statutów, względnie rozporządzeń ustęp odpowiadający § 1 p. *f* rozporządzenia z dnia 21.XI 1927 r. otrzymał brzmienie następujące: „Będące w toku wykonania roboty regulacyjne (meljoracyjne) będą prowadzone w miarę wpływu zasiłków z kredytów przeznaczonych przez Skarb Państwa na państwowy fundusz meljoracyjny. Odpowiadające tym wpływom wysokość i terminy płatności zasiłków związków komunalnych ustalać będzie Wojewoda przy współudziale Wydziału Wojewódzkiego, wysokość zaś i terminy płatności spółki wodnej — Wojewoda“. Redakcję powyższą przytacza się tylko przykładowo.

Powyższe wskazówki oczywiście nie odnoszą się do robót wodno-meljoracyjnych, finansowanych z bezzwrotnych zasiłków Funduszu Pracy i których nie przewiduje się wykonywać na zasadach ustawy z dnia 26.X.1921 r.

O wynikach akcji przeprowadzonej wskutek niniejszego zarządzenia zechcą Okręgowe Urzędy Ziemskie powiadomić Ministerstwo do dnia 15 stycznia 1934 r.

(—) K. Kasiński
Podsekretarz Stanu.

Otrzymują: wszystkie Urzędy Wojewódzkie (z wyjątkiem Śląskiego) i wszystkie Okręgowe Urzędy Ziemskie (z wyjątkiem Śląskiego).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

9.

WYKŁADNIA ART. 145 USTAWY O OPŁATACH STEMPLOWYCH USTALONA PRZEZ MINISTERSTWO SKARBU

(Pismo Nr. D. V. 50968/5/33 z dn. 20.XII.33 r.).

w sprawie opłat stemplowych od podania w przypadku załączenia fotografji.

(*Art. 145*). Jeżeli do podania, podlegającego opłacie stemplowej, załączono fotografje (w szczególności też w razie załączenia kilku egzemplarzy tej samej fotografji), uważa się każdą fotografję za załącznik do podania, powodujący w myśl art. 145 (punktu 2) u. o. s. zwiększenie opłaty od podania o 50 gr.

Warszawskie Zakłady Graficzne, Wilcza 60, Telefon 8.93-47.